

med her ved Vedligeholdelsen af Flaadens Skibe; men, naar det ærede Medlem mente, at man ikke engang havde vedligeholdt sine Skibe, saa antager jeg ikke, det er rigtigt. Den ærede Minister har, saa vidt jeg veed, faaet til Flaadens Vedligeholdelse Alt, hvad han har ønsket og somme Tider Mere til; men hvorledes hænger det da sammen, naar vi endda ikke have vedligeholdt vore Skibe, hvor ere da Pengene gaaede hen? Det forekommer mig, at det er en mærkkelig Bestyrdning, ikke mod os, som ikke udføre Bevillingerne til Flaadens Skibe, som faar, hvad han efter sine Overveielser ønsker, og saa her maa høre, at Flaadens Skibe ikke vedligeholdes. Det var netop Ordet „vedligeholdes“, der blev brugt. Var det blevet sagt, at vi lade et Træskib gaa ud og sætte ikke et stort Pantserfisk istedetfor, saa havde Sagen været en anden; men jeg vil da sige, at under nuværende Forhold kan maaske en Kanonbaad med pantserbrydende Skyts gjøre samme Nytte som et Træskib fra forudms Dage. Ved disse Udtalelser af det ærede Medlem er der ikke ført noget Bevis for de ubillige Domme over, hvad der tidligere er foregaaet. Derimod er jeg enig i, hvad det ærede Medlem udtalte i Slutningen af sit Foredrag, at vi skulle gjøre vor Pligt hver Dag, og sin Pligt gjør ethvert Medlem af dette Thing, naar han ved Afstemningen følger sin Overbevisning om, hvorledes det i det givne Tilblik er rigtigt at stemme. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) snurrede sine . . . havde jeg nær sagt, men jeg vil ikke bruge et mere vulgært Ordsprog. Det forekom mig imidlertid, at han reiste omkring i alle Verdens Sjørner, for at finde en Udvei, gennem hvilken han kunde slippe ind paa Regeringens Forslag. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem; men jeg skal dog pointere en enkelt af hans Udtalelser. Han kom nu med sin Goldsag. Det er den Sag, der fra hans Side kommer frem ved hver eneste Sag. De Herrer kunne jo komme med Sagerne til os, saa kunne vi maaske se paa, om vi kunne blive enige derom eller ei. Men hvad jeg vilde fremhæve er den Udtalelse af det ærede Medlem, at vi have i de senere Aar udøvet en uamaelig skadelig Indflydelse. Det opfatter jeg som en stor Nøs for os; thi hvad det ærede Medlem anser for skadeligt for sig og Sine, maa vi efter min Formening anse for gavnligt i og for sig, derfor arbejde vi i den Retning. Altsaa den Dom, det ærede Medlem giver over Flertallets politiske Virksomhed i de senere Aar, er unegtelig ret forstaaet en Nøs for Flertallet, der har en anden Opfattelse af, i hvilken Retning Samfundsudviklingen skal gaa, end det ærede Medlem har. — det vil sige ikke altid har i sine Udtalelser, men i sine Afstemninger. Jeg skal ikke komme dybere ind paa, hvad det ærede Medlem sagde. Jeg tror, at han var

kommet bedre fra det, naar han havde holdt disse politiske Domme ude; thi det veed han meget godt, at vi have Lov til at have vor Opfattelse, naar han tillader sig at have en derfra forstjellig. Den meget ærede Conseilspræsident (Jonnesbech) fremsatte nu en Udtalelse om Regeringens Stilling til det foreliggende Spørgsmaal. Jeg tror at turde tale ikke blot i Flertallets, men i hele Finantsudvalgets Navn, naar jeg udtaler min Tak til den meget ærede Minister, fordi han allerede paa et saa tidligt Standpunkt har saa aabent og tydeligt sagt os Regeringens Stilling med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg tror, det er det Forhold, vi maa ønske tilveiebragt, ikke det, at man bagefter siger: Det er ødelæggende for Fædrelandet; men vi tage dog imod Finantsloven, og vore Benner følge os alligevel, uagtet vi tage imod en Finantslov, som sauner Ting, der har den største Betydning for Fædrelandet; thi det er i høi Grad ruinerende, og det forekommer mig, at en saadan Fremgangsmaade maa vesentlig svække Tilliden til en Regering fra alle Sider, hvad den dog ikke tidligere har gjort. Jeg mener altsaa, at det er meget mere paakjønnelesværdigt, at Regeringen siger: Vi staa vor Kollega bi; han gjør det til et Portefeuille-spørgsmaal, vi gjøre det til et Kabinetsspørgsmaal og siger det nu ved denne Behandling, for at det kan have Indvirkning paa de Overveielser, der ville følge mellem 2den og 3die Behandling. (Børenken og Flere: Det er ikke et Kabinetsspørgsmaal, men et Opløsnings-spørgsmaal). Det vil jeg dog ikke sige. Det er fuldstændigt korrekt, som jeg opfatter Ministeren; thi den meget ærede Minister har nok sagt, at han maaske vil gjøre forskellige Forsøg, men tillige, at naar disse Forsøg ikke falde ud efter hans Ønske vil han ikke paatage sig det Ansvar at tage imod Finantsloven. Det bliver altsaa et Kabinetsspørgsmaal. Paa de Forsøg, Ministeren vil gjøre, kan der jo blive svaret bekræftende eller benegtende. Min Mening er ikke, at det er et Kabinetsspørgsmaal i den Forstand, at Ministeren strax vil gaa af som en Følge af en Afstemning idag; men Mening er, at, saafremt der ved de Forsøg, Regeringen vil gjøre for at sætte sin Villie igennem, ikke faas et Svar efter dens Ønske, bliver det et Kabinetsspørgsmaal. Selvfølgelig maa det blive et Kabinetsspørgsmaal. Den ærede Minister henviste til Throntalen, for hvilken selvfølgelig han og den samlede Regering bære Ansvar, og den milde Tone, hvori der derigennem var talt til Rigsdagen. Jeg skal ikke komme ind derpaa. — Det behøves ikke ved denne Leilighed. — Men det forekommer mig rigtignok, at man kunde ogsaa forstaa en Del af det Sprog, der førtes i Throntalen paa en anden Maade. Naar den ærede Minister siger, at ligeoverfor Sagen selv og ligeoverfor den Bevægelse, der paa dette Omraade rører sig i Landet, har Regeringen det Ansvar, han nævnte, vil jeg